

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010139
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714010139.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného 1/ V. A. ml., obžalovaného 2/ V. A. st., obžalovaného 3/ T. A., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 13. 05. 2016 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd obžalovaných 1/. V. A., nar. XX. XX. XXXX vo D., trvale bytom D., T. Q. Č.. X , 2/. V. A., nar. XX. XX. XXXX vo D., trvale bytom T. Q. Č.. X, 3/T. A., nar. XX. XX. XXXX vo D., trvale bytom T. Q. Č.. X, D., oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1Pv/343/11/6611 zo dňa 27. 02. 2014, ktorá im kládla za vinu spáchanie prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 23. 06. 2011 v čase okolo 22:55 hod. po vzájomnej predchádzajúcej dohode bez použitia násillia a predchádzajúceho súhlasu vošli do bytu na ulici T. Q. Č.. XXXX/X vo D., okres D., ktorý oprávnene na základe nájomnej zmluvy obývali V. Č., nar. XX. XX. XXXX a Q. Č., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. Q. Č.. XXXX/X, D., kde po takomto neoprávnenom vstúpení do uvedeného obydllia začali verbálne napádať užívateľov bytu a následne pristúpil obvinený V. A., nar. XX. XX. XXXX k V. Č. a baterkou, ktorú držal v ruke ho udrel do oblasti nosa, k čomu sa pripojili obvinení V. A., nar. XX. XX. XXXX a T. A., nar. XX. XX. XXXX, ktorí ho tiež začali udierať do rôznych častí tela, z ktorého dôvodu Milan Čipčala spadol na zem a následne napadli tam nachádzajúceho V. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. B. XXX, A., L. S., Č. T. tým spôsobom, že ho udierali a kopali do tváre, na čo poškodený V. Š. spadol a rozbil akvárium, čím mu však nespôsobili žiadne zranenia a následne z bytu odišli, pričom týmto svojím konaním obvinený č. 2 V. A., nar. XX. XX. XXXX spôsobil úderom poškodenému V. Č.P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. Q. Č.. XXXX/X, D., zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov a tržno-zmliaždenú ranu na koreni nosa s dobou liečenia a PN v trvaní 14 dní, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodených V. Č., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. Q. X, D. a Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom A. XX/A, XXX XX A., J.: XX XXX XXX, s ich nárokmi na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 27. 02. 2014 na tunajší súd pod sp. zn. 1Pv/343/11/6611 obžalobu na V. A. ml., V. A. st. a T. A., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a § 156 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaný 1/ V. A. ml. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že na presný dátum si už nepamätá, ale bolo to niekedy večer, keď stál spolu s bratom, obžalovaným T. A., vonku pred vchodom, kde ku nim prišiel svedok Y. X. a pýtal sa ho, kde je jeho otec. Povedal mu, že je asi hore v byte, tak išiel za ním, a povedal mu, že vedľa vo vchode u Č. pijú, robia krik a bijú sa. Otec, obžalovaný V. A. st. teda po chvíli spolu s Y. X. išli vedľa do vchodu, spolu s Y. X. vyšli hore po schodoch na poschodie, kde mali byť Č.. Keďže po schodoch bolo veľa nájomníkov, on spolu s bratom T. A. ostali dole. Obžalovaný počul, ako jeho otec hovoril V. Č., že sú naňho sťažnosti, aby sa správali slušne, inak im bude musieť vypovedať nájomnú zmluvu a budú musieť z bytu odísť. Na to sa začal V. Č. otcovi vyhrážať, že on nikam nepôjde, že z bytu neodíde, že keď bude treba, na otca si hocičo vymyslí. Po týchto slovách odtiaľ otec odišiel, zišiel dole po schodoch, a všetci traja, teda obžalovaný, jeho otec V. A. a brat T. A.Á. išli domov.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal obžalovaný 2/ V. A. st., ktorý po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že si nespomína na presný deň, ale bolo po 22.00 hod. kedy poslal svedka Y. X., aby išiel pozrieť, či sú pozatvárané vchodové dvere. Asi za pol hodinu prišiel s tým, že pani A., ktorá býva na prvom poschodí, mu povedala, že vo vchode je veľký hluk, krik, asi aj bitka, preto jej dieťa nemôže spať. Išiel sa teda pozrieť s Y. X., v tom čase vo vchode svetlo nesvietilo, tak mu Y. X. svietil mobilom. Spolu s ním vyšli na druhé poschodie, po ceste hore im aj ostatní nájomcovia vraveli, že je tam veľký hluk. Keď prišiel pred byt Č., dvere boli pootvorené, nemali ani zámok na dverách, a začal im hovoriť, že čo robia hluk a krik, či vedia, koľko je hodín, a že nedodržiavajú domový poriadok. Na to doňho začala škriekať Q. Č., pretože vedela, že z ich strany nejde o prvé porušovanie domového poriadku. On na to povedal, že príde na druhý deň, keď budú triezvi, a že to budem riešiť. Na to začali všetci vyskakovať, tak odišiel. Keď sa tam vrátil na druhý deň, v byte nebolo ani nohy, bola tam len krv a rozbité akvárium. Ďalej vypovedal, že V. Č. v prípravnom konaní uvádzal, že má obavu o svoj život, pričom v ich dome ale stále býva jeho dcéra, túto aj navštevuje, a aj spolu s obžalovaným komunikujú. Taktiež ho raz prišiel požiadať o pomoc, aby mu pomohol vyriešiť jednu záležitosť. V dome majú rómsku komunitu, už aj v minulosti sa stalo, že ich chceli obžalovať. On už v minulosti dostal podmienený trest, vie to vydržať za iné trestné činy, ale neznesie, keď je z niečoho krivo obvinený. Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že vtedy komunikoval s T. B., jej opitým manželom alebo druhom V. B., ďalej s V. Č. a Q. Č.. Jeho synovia čakali dole, keď on zišiel dole, išli všetci spolu domov. Keďže tam vtedy nefungovala električka, Y. X. mu svietil mobilom, on u seba nemal žiadnu baterku. V ten večer tam prišla aj polícia, ale tú oni nevolali, volal ju niekto od Č.. Keď tam polícia prišla, tak Č. skákali aj do polície, policajti s nimi mali čo robiť. Za nimi v ten večer policajti neprišli, išli len k Č., potom neskôr tam ešte prišla sanitka, ale oni nikam nevychádzali, dávali si pozor. Na druhý deň sa aj svedok V. B. prišiel ospravedlniť, ten u nich stále býva. Č. u nich v dome bývali na základe nájomnej zmluvy. Každý mesiac sa vykonáva kontrola bytov, ako sa udržiavajú, aby boli v čistote a v poriadku, ak sa vyskytnú nejaké poškodenia, dohodne sa s nájomcom termín opravy a potom, po termíne, sa príde skontrolovať, či sa to dalo do poriadku. U nich je každý povinný platiť, stane sa, že niekto nezaplatí celé nájomné, ale v odôvodnených prípadoch to tolerujú a spravia aj prípadnú dohodu o splátkach.

Obžalovaný 3/ T. A. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že na presný dátum si už nepamätá, ale vie, že vtedy bol s bratom V. A., a stáli vonku pred vchodom. Ďalej vie to, čo všetci ostatní z bytovky, že v byte sa pobili Č., ktorí boli pod vplyvom alkoholu, potom neskôr vyvádžali aj vonku. On tam išiel spolu s bratom a otcom, aby sa otcovi nič nestalo. On s bratom ostal dole, otec vyšiel hore, a bavil sa s V. Č., ktorému povedal, aby sa utíšil a prestal robiť krik, pretože pod ním je malé dieťa a nemôže spať. Potom otec odišiel a všetci traja išli spolu domov. Potom Č. vyvádžali aj vonku, bolo tam viac policajných áut, a museli ich ukludňovať. Podľa neho, ak by sa niekto bál, tak by nešiel vonku a nevyvádžal by, ale ostal by doma.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený V. Č., ktorý po zákonom poučení uviedol, že na presný dátum si už nepamätá, ale vtedy u nich v byte večer popíjali, a to on, V., Š., T. A., V. B. a Q. Č.. Z ničoho nič prišli traja obžalovaní, rozčúlení, ale dodnes nevie prečo. Vošli dnu do kuchyne, kde povedal V. A. st., že V., nič sa nestalo, na čo mu on povedal, že nič sa nestalo?, a vrazil mu baterkou do tváre, do nosa. Potom ku nemu pribehli aj ostatní dvaja obžalovaní a začali ho udierať. Potom tiež udreli Š., on padol na zem, a kopali doňho ako do lopty, to bola chvíľka, potom ušli preč, pri tom ešte rozbili akvárium.

Potom prišla polícia a sanitka, ale nevedel uviesť, kto ich volal, jeho sanitka zobrala na pohotovosť. Na doplňujúce otázky uviedol, že pred príchodom obžalovaných medzi osobami, ktoré u nich popíjali, nevznikol žiadny fyzický konflikt. Vtedy okrem neho išiel na ošetrovanie aj V. Š., v ten istý čas aj deň. Vie, že mal nejaký regres, mal k tomu aj papier. Vtedy sa u nich nesvietilo, boli bez elektriny, preto sedeli pri sviečkach. Podľa neho obžalovaní do bytu prišli preto, pretože V. A.Ž. st. zakazoval V. Š., jeho zaťovi, aby ku nim chodil, pretože mali medzi sebou nejaký konflikt. Poškodený v tom byte býval asi 20 alebo 30 rokov, potom ho odkúpil V. A. st., a on tam ostal bývať v nájme, na základe riadnej nájomnej zmluvy. Podľa neho v dome platil domový poriadok, aj nočný klud, oni ale bordel nerobili, môže byť, že boli zvýšené hlasy, ako to pri popíjaní býva. V tom čase on pracoval brigádne. Obžalovaný V. A. st. ho udrel baterkou do tváre, potom ku nemu pribehli obžalovaní V. A. ml. a T. A. a začali ho biť aj oni, pričom padol aj na zem. Všetkých troch obžalovaných pozná osobne, bývali vedľa seba. Keď ku nim prišli obžalovaní, mohlo byť okolo 22.00 hod. V tom byte po odkúpení V. A. st. tam poškodený tam býval 4 alebo 5 rokov. V čase, keď malo dôjsť ku skutku, bol V. Š. jeho zaťom asi 2 roky, na upresnenie uviedol, že dcéra s ním nie je zobratá, žijú ako druh a družka. V tom čase ich dcéra bývala na W., kam odišla krátko predtým, ako malo dôjsť ku skutku. V ten večer u nich domádcéra nebola, bol tam len zať Š., ku nim domov prišli po práci, okolo 19.30 až 20.00 hod. Doma potom pili víno, pričom on vypil asi pol litra vína, možno viac, a sedeli v kuchyni. Kuchyňa má rozmery 4x4 m, alebo 5x5 m, presne to nemeral. Byt pozostáva z kuchyne, spálne a obývačky. Akvárium bolo pri okne v kuchyni, to sa rozbilo tak, že ako udreli Š., ten padol a záhlavím rozbil akvárium. Predtým, ako ku nim mali prísť A., ich nikto neupozornil na nočný klud. Pred príchodom A. medzi osobami, ktoré boli prítomné v byte, nevznikol nijaký konflikt. Vtedy v byte okrem osôb, ktoré už uviedol, nebol nikto iný prítomný. D. B. tam nebola, ale prišla tam potom, čím myslel, že tam nebola od začiatku, ale prišla tam neskôr, ešte predtým konfliktom, pretože u nich bol jej manžel V. B.. Poškodený nevedel vysvetliť, ako mohlo dôjsť ku konfliktu tak, ako to uviedol, keď v kuchyni bolo spolu 9 ľudí, ale zažil to, bol pri tom. Podľa neho to obžalovaní spravili kvôli zaťovi, že ku nim chodil, a ak by mal povedať pravdu, tak začali biť skoro všetkých, každého stačili udrieť, nielen jeho a Š., svedkovia ale pravdu nepovedia, lebo sú to nájomcovia a boja sa o strechu nad hlavou. Poškodený nevedel uviesť, ako vedel obžalovaný V. A. st., že v ten večer je u nich jeho zať, ale asi ich videl. V. Š. ku nim chodil asi 1 krát do týždňa, predtým ale nikdy obžalovaný V. A. st. neprišiel ku nim domov a nevyhadzoval ho z ich bytu. V ten večer tam nevznikol konflikt, ani hádka medzi V. Š. a V. B.. Policajtov a sanitku vtedy volal asi V. Š.. Obžalovaný V. A. st. vtedy, keď prišiel ku nim do bytu, povedal len nič sa nestalo? a baterkou ho udrel do tváre. Potom ešte povedal, aby sa odtiaľ odsťahovali k zaťkovi.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na odstránenie rozporov vo výpovediach poškodeného prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že prišli dnu a bolo na nich vidno, že sú rozčúlení, prečo boli rozčúlení nevedel. Starý A. začal kričať, že čo tu robia, sú tam natlačení ako potkany, na čo poškodený uviedol, že si na to všetko už nepamätá, nevedel uviesť, prečo vtedy nevypovedal to čo na hlavnom pojednávaní, má dosť svojich problémov.

Ďalej na doplňujúce otázky uviedol, že po konflikte pred bytovkou nikoho nevidel, nevedel sa teda vyjadriť k tomu, či sa tam niekto zdržiaval. Keď prišla polícia, on bol doma, zať V. Š. mu pomohol odísť do sanitky, a išli spolu na pohotovosť. Jeho dcéra momentálne býva v tej bytovke, v nájme u V. A. st. poškodený sa z toho bytu vysťahoval ešte v ten večer potom konflikte. Podľa neho sa vchodové dvere do jeho bytu dali zatvárať. V tom čase bral lieky na krvný tlak. Svedkyňa T. B. tam v ten večer prišla za manželom, svedkom V. B.. V ten večer tam nevznikla žiadna hádka kvôli výplate, výplatu dali jeho zaťovi V. Š. a ten potom dával peniaze ostatným, každý dostal rovnako.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala aj poškodená Q. Č., ktorá po zákonom poučení uviedla, že v ten večer tam popíjali, bol tam T. A., V. Š., V. B., D. B., jej manžel V. Č. a ona. Oni sa začali medzi sebou škriepiť, ale nebili sa, iba sa medzi sebou hádali. Potom prišiel obžalovaný V. A. st. a začal všetkých biť. Potom privolali sanitku a policajtov. Na doplňujúce otázky uviedla, že s V. A. st. tam prišli jeho synovia, V. A. ml. a T. A.. Obžalovaný A. st. udrel jej manžela, V. Č., baterkou, jeho synovia sa potom pridali a bili ho tiež. Potom zbili ešte zaťa V. Š., tiež všetci traja, aj sa tam rozbilo akvárium, ale ako, to si presne nepamätala. Pri tom aj vraveli jej manželovi a zaťovi, že čo tam robí, pretože zať V. Š. mal zákaz chodiť k nim do bytu, ale napriek tomu tam chodil. Predtým ich nikto neupozornil na to, že tam robia hluk. Nevšimla si, že by obžalovaní udreli alebo bili ešte niekoho iného. V čase, keď do bytu prišli obžalovaní, tam už bola aj D. B.. Obžalovaní napadli aj V. B., udreli ho a to bolo všetko, A. dali asi tiež facku, B. iba kričala. Sanitku volal asi jej manžel, V. Č., prišla tam aj polícia, na ošetrovanie išiel potom manžel V. Č. a zať Š.. Bývali tam na základe toho, že mali uzavretú nájomnú zmluvu, platili asi 200,- Eur mesačne. V

súčasnosti tam už nebývajú, ako sa toto stalo, tak na druhý deň z bytu odišli. Obžalovaný V. A.Á. st. im ústne povedal, aby sa odsťahovali, lebo bude zle.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku sa na odstránenie rozporov vo výpovediach poškodenej prečítala časť výpovede o výsluchu poškodenej z prípravného konania, v rámci ktorej uviedla, že potom išli biť T. A., a ten sa zľakol a ušiel. Potom zbili aj V. B., ale on byva stále u nich, tak sa bude báť vypovedať, rovnako aj B., ktorú tiež udrel T. A., načo svedkyňa uviedla, že si to už presne nepamätá, podľa nej ho neudrel, ale presne si to nepamätala.

Ďalej na doplňujúce otázky uviedla, že v tom čase nesvietila elektrina, ale mali zapálené sviečky. Pred príchodom obžalovaných do bytu sa B.Ý. so Š. nepobili. Vtedy ani pred bytom, ani v byte nebol Y. X.. V ten večer nepila alkohol, vypila si až po tom všetkom, keď bola v strese. Poškodená chodí na návštevy ku dcére T. B., a keď tam príde, rozpráva sa aj s obžalovaným A. st. Poškodená ďalej uviedla, že nepije. Tá hádka vznikla medzi B. a Š. ohľadne nejakých peňazí, že si ich nezaslúži, bol tam len zvýšený hlas, ale žiadna bitka. Oni nemali ani výplatu, ani zálohu, dostali len hotové peniaze do ruky, vykrikovali si, že jeden nerobil a že má zadarmo 20 Eur. V ten večer tam T. B. prišla preto, lebo doniesla Š. 20 Eur. Š. mali napadnúť tak, že obžalovaný A. st. ho kopol, potom ho všetci traja bili.

Poškodený V. Š. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že bol spolu so B. a A. na brigáde, po práci začali popíjať, potom spolu išli k svokrovi, poškodenému V. Č., kde ďalej pili, a so B. tam mali výmenu názorov. Dost' tam už boli opití, teda u Č., podľa jeho názoru boli opití všetci. Pokiaľ si pamätal, tak u Č. bol on, B., A., V. Č., Q. Č. a asi aj B.. On bol ale dost' opitý, preto nevedel uviesť, či sa aj bili, alebo len naťahovali so B.. V opitosti ťažko tvrdiť, či spadol, alebo či ho zbili. V minulosti býval na adrese T. Q. X a teraz býva na adrese T. Q. X. V ten večer bol tak opitý, že tam v byte zaspal a zobudil sa až v nemocnici, pričom nevedel uviesť, ako sa tam dostal

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na odstránenie rozporov vo výpovediach poškodeného prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že pili víno a boli všetci okrem svokry opití. On vtedy vypil dost', ale presne koľko si nepamätal. K tomu, čo je v uznesení vedel povedať len toľko, že vie, že ich v tom byte u svokrov v ten deň niekto napadol, ale kto to bol, nevedel povedať, lebo bol opitý, na čo poškodený uviedol, že mohlo byť, že spadol, alebo ho aj napadli, to je ťažké povedať, keďže bol opitý. Nevedel, prečo to neuviedol vo výsluchu v prípravnom konaní, môže byť, že to aj uviedol, ale že to v zápisnici nie je.

Na doplňujúce otázky ďalej uviedol, že si nespomína, čo uviedol lekárovi pri ošetrení, nevedel ani, že bol ošetrený. Taktiež si nespomenul na žiadne rozbité akvárium.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok Y. X., ktorý po zákonom poučení uviedol, že každý večer o 22.00 hod. chodí kontrolovať, či sú zatvorené vchodové dvere, to chodí kontrolovať do pol dvanástej. V ten večer stará A., ktorá býva na 1 poschodí, povedala, že u nich vo vchode je krik, aby išiel urobiť poriadky. Tak išiel pre majiteľa, obžalovaného A. st., a išli spolu ku Č.. Dvere do bytu boli otvorené dokorán, A. st. im len povedal, že končí nájomnú zmluvu a išli domov. Ďalej im povedal aj to, aby boli ticho. Komu to presne povedal, si už ale nepamätal, do vnútra bytu nevidel. Keď tam k bytu prišli, v byte bol už klud, oni však do bytu nevošli. Všade bola tma, on si svietil mobilom. A. st. nesvietil ničím, svietil len on telefónom. Č. na slová A.P. st. nijako nereagovali, on s obžalovaným A. st. potom išli domov a nevedel, čo sa dialo ďalej. To, čo robí, tak robí dobrovoľne, zadarmo, nedostáva za to nič. Musia naučiť nájomníkov, ako sa majú správať.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že sa rozkrikovala len stará Č., ktorá opitá kričala, že ty si tu majiteľ, ty tu vládneš, dlho nebudeš vládnuť, načo svedok uviedol, že si na toto už presne nepamätá, už je to nejaký čas, aj od skutku, aj od jeho výpovede.

Ďalej na doplňujúce otázky uviedol, že obžalovaný A. st. nemal pri sebe žiadnu baterku. Obžalovaný V. A. ml. P. T. A. tam vtedy neboli, ostali dolu, hore išiel len on a obžalovaný V. A. B..

Svedkyňa T. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že jej druh, V. B., išiel na fušku k V. Š., spolu ešte s jedným. Potom pili, boli dost' opití a išli spolu k Č.. Ona tam prišla pre druha,

on jej povedal, aby išla domov pre 20,- Eur, ktoré vrazil, že chce vrátiť Š.. Ona išla pre peniaze, vrátila sa s nimi a tieto peniaze jej druh hodil do Š.. Ona druhu ťahala domov, lebo bol dosť opitý, ale nechcel ísť, nakoniec ho však prehovorila a išiel. Vtedy, v ten večer, sa poškriepil so Š., bolo už dosť hodín večer, robili pri tom hurhaj. Ľudia z bytovky kričali, že čo je tam taký hluk, že nemôžu spať. Obžalovaný A. st. zakričal spod okna, že prečo tam tak kričia, Č. ho ale nepočuli. Preto vyšiel obžalovaný A. st. schodmi hore, postrašil ich, že nech nerobia krik, potom išiel každý svojou cestou domov. Bol tam len obžalovaný A.Á. st., na nikoho iného si nespomenula. V byte bola tma, horeli tam len sviečky, len na chodbe svietilo svetlo. Č. si dali povedať a stiahli sa dnu. Na slová A. st. nepovedali nič, boli ticho, ona potom odišla s druhom domov. Nebola tam žiadna sanitka, ani policajti. Ona vtedy bývala spolu s druhom v inom vchode ako Č.. Obžalovaného A.Á. ml. ani obžalovaného T. A. tam v ten večer nevidela. Ona bola na chodbe, a oni všetci dnu v byte boli opití. Obžalovaný A. st. nesvietil ničím, lebo svietilo svetlo na chodbe.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na odstránenie rozporov vo výpovediach svedkyne prečítaná časť zápisnice o jej výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedla, že prišiel na chodbu majiteľ domu V. A. st., ktorý z chodby zakričal, že čo robia, že ich vysťahuje von. Potom prišli policajti a sanitka, na podrobnosti si už nespomenula, na čo uviedla, že len z diaľky videla, že potom prišla polícia a sanitka, a to keď už išla s manželom, ktorý sa tackal domov. Vzhľadom na odstup času si na všetky veci už nespomenula, ale podľa nej tam na chodbe Y. X. nebol.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že nevie, prečo tam sanitka prišla, ani nevidela, či do nej niekto nastupoval. Rozbité akvárium nezaregistrovala, ale vedela, že bolo už aj puknuté, stačilo, žeby doňho niekto buchol. V tom byte bola taká tma, horeli tam len dve sviečky, ktoré potom zhasli, a všetci v byte boli opití.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok V. B., ktorý po zákonom poučení vypovedal, že bol na brigáde, spolu s A., Š. P. Č.. Po robote pili, potom sa presunuli k Č., kde ďalej pili. Medzi ním a V. Š.P. sa strhla hádka, Š. mu vrazil, že si nezaslúži peniaze, tak mu tie peniaze vrátil, potom preňho prišla družka a išli domov. So Š. po sebe kričali, ale nebola tam žiadna bitka. Pokiaľ si pamätal, tak v tom byte bol V. Č., Q. Č., V. Š. a on. Odchádzal odtiaľ, keď už bola tma. Nevidel nikoho, kto by ich upozorňoval na krik, resp. aby dodržovali nočný klud. Taktiež nevedel uviesť, či V. V. Č. M. ten večer s niekým nejaký konflikt. Na druhý deň ani nevychádzal z bytu, pretože mu bolo zle od alkoholu. Spomenul si, že keď ho z toho bytu brala družka, tak tam vykrikoval nejaké sprostosti. Vedel, že tam boli aj nejakí policajti, ale viac si nepamätal. O žiadnom rozbitom akváriu nevedel.

Svedok T. A. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že boli v ten deň v robote, vypili pár fliaš vína, potom išli k Č., kde ďalej popíjali, keď už mal dosť, tak sa zdvihol a išiel preč. V ten večer tam v byte boli V. B., V. Č., Q. Č., V. Š. a on. Tam v byte sa B. P. Š. pohádali o nejakých 20,- Eur, on sa vtedy zdvihol a odišiel preč, lebo už bol dosť opitý.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že videl, ako V. A. st. vošiel do bytu, ako aj jeho mladší syn V. A.. T. A. nevidel, lebo odišiel, na čo svedok uviedol, že to, čo vypovedal v prípravnom konaní je pravda, k tomu ale uviedol, že presne nevidel, žeby V. A. st. vchádzal do bytu, nemôže tvrdiť, že tam vošiel, on si len myslel, že do toho bytu vošiel.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec MUDr. Martin Abelovský, ktorý po zákonom poučení uviedol, že poškodený mal zdokumentované izolované zranenie nosa, teda zlomené nosové kosti s posunom úlomkov, na nose mal ešte tržno-zmliaždenú ranu. Ide o tupé zranenie, ktoré môže byť spôsobené buď úderom tupým predmetom, napr. aj baterkou, alebo boxerom, päšťou, ale môže vzniknúť aj pri nekontrolovanom páde na prekážku, napr. pri strčení, zápase, alebo aj úmyselnom narazení hlavy o stenu.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané znalecké posudky o duševnom stave obžalovaného V. A.Ž. ml. a znalecký posudok č. 57/2012 ohľadne zranení poškodeného V. Č..

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Jany Bahledovej a MUDr. Kvetoslava Moravčíka vyplýva, že u obžalovaného V. A. ml. neboli zistené žiadne známky duševnej choroby v čase spáchania

trestného činu, ako ani v súčasnosti, ani známky dementného procesu, ani známky záchvatovitého ochorenia. Jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli nenarušené, takže mohol plne rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, ako i plne ovládať svoje konanie. Nebola uňho zistená žiadna procesuálna duševná choroba, či porucha, pre ktorú by obvinený trpel choromyseľným úsudkom. V popredí je emočne labilná, teatrálna osobnostná štruktúra, v povahových črtách tendencie vykresľovať seba v morálne lepšom svetle, impulzivita, sklony k násilníckemu správaniu, manipuláciám, preferencia bezstarostného spôsobu života, ide však o povahový úchylku. U obžalovaného nebola zistená žiadna známka závislosti na alkohole alebo iných návykových látkach. Pobyť obvineného na slobode pre spoločnosť z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný, preto znalci ani nenavrhli uloženie žiadneho ochranného opatrenia. Vzhľadom na štruktúru osobnosti znalci nemohli vylúčiť páchanie obdobnej trestnej činnosti v budúcnosti, preto navrhli voči nemu realizovať prísnejšie represívne opatrenia. Obžalovaný jednoznačne vylúčil inkriminované správanie, pri preukázaní viny sú znalci názoru, že jeho správanie bolo motivované snahou dominovať, presadiť sa i za cenu použitia hrubej sily, teda brachiálnej agresivity.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Martina Abelovského vyplýva, že poškodený V. Č. utrpel dňa 23. 06. 2011 zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov a tržno-zmliaždenú ranu na koreni nosa, pričom toto zranenie bolo ľahké. Zranenie mohlo vzniknúť tak, ako ho opísal poškodený, teda úderom ručnej baterky útočnikom do oblasti nosa. Úder smeroval priamo na oblasť nosa spredu a mierne z boku. Zranenie vzniklo jedným izolovaným úderom. Intenzita úderu bola značná, keďže kombinácia tlaku a ťahu prekonala elasticitu kože, spôsobila tržno-zmliaždenú ranu na nose a súčasne prekonala aj elasticitu nosovej kosti, pričom spôsobila zlomeninu nosovej kosti s posunom úlomkov. Pri tomto type zranenia je možný aj mechanizmus narazenia tvárou o prekážku, podobne pri páde môže dôjsť k zlomenine nosa, konkrétne pri nekontrolovanom páde priamo na tvár, vtedy sa kinetická energia pádu tela spotrebúva na nosovej kosti, ktorá sa ako prvá dostáva do kontaktu s prekážkou. Identický mechanizmus sa uplatňuje aj po narazení tvárou do prekážky, alebo pri úmyselnom narazení alebo buchnutí poškodeného hlavy útočnikom o prekážku. Znalec považuje všetky uvedené mechanizmy vzniku zranení za možné. Pri zranení poškodený nemal postihnuté, ani ohrozené životne dôležité orgány, úraz nezanechal trvalé následky, ani zmenu pracovnej schopnosti poškodeného. Liečba zranení prebiehala od 23. 06. 2011 do 18. 07. 2011, doba liečby však bola ovplyvnená neskorým príchodom poškodeného na kontrolné vyšetrenie, ako aj nespôlpracou poškodeného pri prvom ošetrení. Primeraná doba liečby týchto zranení pri adekvátnej spolupráci pacienta je 14 dní, doba liečby sa kryje s dobou PN. Poškodený bol v čase úrazu nezamestnaný, doba PN je 14 dní, dobu obmedzujúcich ťažkostí znalec stanovil na 10 dní. Zranenie, ako aj ťažkosti pacienta simulované neboli, avšak došlo k miernemu predĺženiu doby liečby vzhľadom na nerešpektovanie liečebného režimu, túto skutočnosť znalec zohľadnil pri výpočte primeranej doby liečby, ako aj PN. Náhradu za bolesť znalec stanovil vo výške 670,05 Eur.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: vyčíslenie škody (č.l. 70 - 72), zápisnica o ohliadke miesta činu (č.l. 89 - 97), lekárska správa (č.l. 98), overenia poistenca (č.l. 128 - 130), správy na obžalovaných (č.l. 132 - 141), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/177/2012 (č.l. 239 - 245), uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/16/2016 (č.l. 246 - 248).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Obžaloba kládla obžalovaným za vinu v podstate to, že mali dňa 23. 06. 2011 po vzájomnej predchádzajúcej dohode bez predchádzajúceho súhlasu vojsť do bytu poškodeného V. Č., kde začali verbálne napádať užívateľov bytu, a následne obžalovaný V. A. st. ho udril baterkou, ktorú držala v ruke, do oblasti nosa, k čomu sa pripojili obžalovaný V. A. ml. a obžalovaný T. A., ktorí ho tiež začali napádať, následne napadli poškodeného V. Š., ktorý spadol a rozbil akvárium, a následne z bytu odišli.

Vykonaným dokazovaním však bolo preukázané, že obžalovaný V. A. st. v inkriminovanom čase nemal pri sebe žiadnu baterku, čo bolo potvrdené jeho výpoveďou, ako aj výpoveďou svedka Y. X., ktorý uviedol, že svietil svojim mobilom, a že obžalovaný žiadnu baterku nemal. Svedeckými výpoveďami bolo tiež preukázané, že obžalovaný V. A. ml. a T. A. do bytu vôbec nevošli, ale čakali von, čo potvrdila jednak svedkyňa T. B., ako aj svedok Y. X. a samotní obžalovaní. Svedkyňa T. B., ktorá podľa jednotlivých výpovedí bola zrejme jediná triedza osoba, ktorá sa v uvedenom čase nachádzala v byte poškodeného

V. Č., jednoznačne uviedla, že ľudia z bytovky kričali, že čo je tam taký hluk, že nemôžu spať, na čo vyšiel obžalovaný V. A. st. schodmi hore, postrašil ich, že nech nerobia krik, a potom išiel každú svojou cestou domov. Č. si dali povedať a stiahli sa dnu. Ďalej bolo jednotlivými výpoveďami jednoznačne preukázané, že v byte v tom čase nesvietilo svetlo, horeli tam len sviečky, preto aj viditeľnosť v celom byte musela byť nízka (čo vyplýva aj zo zápisnice z ohliadky miesta činu - ako aj to, že vchodové dvere do bytu sa nedali zamknúť, vzhľadom na poškodenie zámku). Tiež bolo jednoznačne preukázané, že všetky osoby, ktoré sa v tom čase v byte nachádzali, boli pod vplyvom alkoholu (teda okrem svedkyne T. B.), a že medzi V. Š. a V. B. došlo ku vzájomnému konfliktu. Samotný poškodený V. Š. vo vlastnej výpovedi uviedol, že sa naťahoval len so svedkom V. B., pričom vzhľadom na jeho stav opitosti nevedel uviesť, či sa aj bili, rovnako tak nevedel, či spadol, alebo či ho zbili. Poškodený ale jednoznačne spomenul len svedka V. B., vôbec nie niektorého z obžalovaných. Taktiež, pokiaľ by mal byť napadnutý obžalovanými, a pri tom rozbiť akvárium, podľa názoru súdu by mal minimálne zranenia spôsobené pádom na akvárium (tržné poranenia od skla). Poškodený však žiadne zranenia nemal. Napokon, čo sa týka zranení poškodeného V. Č., znalec jednoznačne v znaleckom posudku, ako aj vo svojej výpovedi uviedol, že mechanizmus vzniku zranení poškodeného je možný aj pri nekontrolovanom páde na prekážku, napr. pri strčení, zápase, alebo aj úmyselnom narazení hlavy o stenu, teda nemuseli byť spôsobené úderom baterkou, ako to uviedol poškodený. Obžalovaní sú teda usvedčovaní zo spáchania skutku len výpoveďami poškodeného V. Č. a poškodenej Q. Č., teda nájomcami bytu, ktorí ale mali dlhodobšie konflikty s obžalovanými, ako vlastníkami bytov nachádzajúcich sa v obytnom dome. Jednotlivými svedeckými výpoveďami boli ale tvrdenia týchto dvoch poškodených reálne spochybnené a vyvrátené. Aj podľa názoru súdu bolo potvrdené, že v čase uvedenom v obžalobe došlo ku vzájomnému konfliktu medzi poškodeným V. Š. a svedkom V. B., v rámci ktorého mohlo dôjsť aj ku rozbitiu akvária (pri prípadnom naťahovaní sa medzi týmito osobami), a taktiež mohlo dôjsť aj ku zraneniam poškodeného V. Č. (ktorý možno chcel konflikt vyriešiť a zasiahnuť doňho), pri čom mohlo dôjsť k jeho pádu na zem, čo bolo vzhľadom na jeho opitnosť a slabú viditeľnosť v byte aj možné (keďže v byte horela len sviečka). Tiež nie je možné súhlasiť s výpoveďami, ktoré tvrdili, že v byte boli len zvýšené hlasy. Pokiaľ by tomu tak bolo, obyvatelia bytového domu by sa nesťažovali, že z bytu ide hluk a preto nemôžu spať (pričom rómska komunita je charakteristická aj hlučnými teatrálnymi vystupovaniami, preto len zvýšené hlasy nemohli u nich vyvolať nespokojnosť, ale je zrejme, že z bytu musel ísť vyšší hluk, ako len zvýšené hlasy pri popíjaní).

Konajúci súd poznamenáva, že na uznanie viny obžalovaných musia byť skutkové a právne závery, vyplývajúce z vykonaného dokazovania vo vzťahu ku skutku uvedenému v obžalobe, jednoznačne preukázané bez akýchkoľvek dôvodných pochybností. V tomto prípade však jednotlivé svedecké výpovede, ako aj výpoveď poškodeného V. Š.P. jednoznačne preukázali, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, sa nestal. Súd preto nemal inú možnosť, ako všetkých obžalovaných spod obžaloby oslobodiť, a to podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

V rámci adhézneho konania si uplatnili nárok na náhradu škody dvaja poškodení, V. Č. a Union zdravotná poisťovňa, a.s., Keďže ale súd obžalovaných spod obžaloby oslobodil, musel poškodených v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku s ich nárokmi na náhradu škody odkázať na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.